

Wstęp	11
-------------	----

CZĘŚĆ PIERWSZA

Dekonstrukcja metafizyki poznawania rzeczywistości oraz zasad myślenia

Wprowadzenie do części pierwszej	27
--	----

ROZDZIAŁ 1

Metafizyka jako „czysty absurd” – zmierzch i upadek wszelkiej filozofii	29
---	----

1.1. Lew Isaakowicz Szestow – „prorok” i „zwiastun” absurdalnej metafizyki	30
--	----

1.2. Rodowód filozoficzny i „duchowe wędrówki” Szestowa. Inspiracje i konteksty	39
---	----

ROZDZIAŁ 2

Ontologiczne i epistemologiczne podstawy „antyracjonalności” i „antymetafizyki”	54
---	----

2.1. Upadek „starej” i narodziny „nowej filozofii”	54
--	----

2.1.1. Nowy fundament wszelkiej filozofii	55
---	----

2.2. Zakwestionowanie fundamentalnego celu filozofii. Nowy paradygmat poznawczy. „Od logosu «metafizyki Aten» do absurdu «metafizyki rozpaczy»”	59
---	----

2.2.1. „Stara filozofia” jako racjonalne poznanie i nauka	59
---	----

2.2.2. Szestowowska krytyka filozofii i racjonalizmu	62
--	----

2.2.3. Prolegomena i cel „nowej filozofii”	64
--	----

2.3. Pogarda dla wiedzy – uśmiercającego „owocu” rozumu	68
---	----

2.3.1. Filozoficzne „potępienie” racjonalności	72
--	----

2.3.2. Absurdalna metafizyka poznania	76
---	----

2.4. Filozofia religijna jako soteriologia i lekarstwo na „grzech wiedzy”	81
---	----

Podsumowanie rezultatów badawczych części pierwszej – próba konstruktywnej krytyki ...	87
--	----

CZĘŚĆ DRUGA

Dekonstrukcja metafizyki klasycznej w podstawowych jej odśłonach

Wprowadzenie do części drugiej	93
--------------------------------------	----

ROZDZIAŁ 3

Bóg – absurdalna kreacja i metafizyczne źródło nonsensu	96
---	----

3.1. Absurd rozumu, rozpacz i szaleństwo wiary	98
--	----

3.2. Bóg jako absolutna wolność	103
3.3. Boska uosobiona wszechmoc	111
3.3.1. Wszechmoc jako moc stanowienia prawdy	113
3.3.2. Wszechmoc realizująca się „poza dobrem i złem”	121
3.3.3. Dowodliwość czy niedowodliwość wszechmocy Boga?	131
3.4. Boskie usprawiedliwienie absurdu. Transcendentalna „apoteoza nieoczywistości”	136
3.4.1. „Nieoczywistość”, czyli Bóg bez istoty, imienia i natury	137

ROZDZIAŁ 4

Człowiek – adresat i ukonkretnienie Boskiego Orędzia absurdu	145
4.1. Antropologia „filozoficzna” jako „(anty)metafizyka” Księgi Rodzaju	147
4.1.1. Człowiek – „ikona Boga” czy „drugi bóg”?	149
4.1.2. Pluralistyczna antropologia czy monistyczna „antropodycea”?	155
4.1.3. Boski „rodowód” i „pokrewieństwo” człowieka	162
4.1.4. Wolność – „metryka” i pamięć zagubionej „boskości”	165
4.2. Transhistoryczna geneza ludzkości	171
4.2.1. „Pytanie o człowieka”. Biblijna antropogeneza Księgi Genesis	173
4.2.2. Człowiek stworzony – „owoc miłości” czy „kaprys” Boga?	176
4.2.3. Doniosłość psychofizycznej jedności w antynomii człowieczeństwa	182
4.2.3.1. Zadania i sens duszy ludzkiej	184
4.2.3.2. Metafizyka biblijna ludzkiego ciała	189
4.3. Biblijny Eden – „raj” czy „piekło” ludzkości?	193
4.3.1. „Pierwotny stan (nie)szczęścia” człowieka	195
4.3.2. Ludzkość – „potomstwo” Boga czy niewolnicy „Węża”?	204
4.4. Absurd człowieka w biblijnym planie Stwórcy	215
4.4.1. Człowiek – „korona” i „Pan” stworzenia	217
4.4.1.1. Święci „ <i>Jurodiwi</i> ” – jako próba odzyskania utraconej boskiej metryki doskonałego człowieczeństwa	219
4.4.1.2. Twórczość „odradzaniem” boskiej wolności człowieka	224
4.4.2. Nadzieje i rozterki Boga związane z człowiekiem	226
4.4.2.1. O Bogu i człowieku – raz jeszcze	229
4.4.3. Śmierć – zbawienie, potępienie czy wybryk natury? „(Anty)metafizyka” śmierci	234

ROZDZIAŁ 5

Świat jako antynomiczna przestrzeń oraz historyczne wypełnienie absurdu dziejów	247
5.1. Rzeczywistość ujawniająca się na planie „tragi-historycznym”	250
5.1.1. Chaos i bezład – metafizyczne i biblijne składowe świata	252
5.1.2. Kreacja <i>ex nihilo</i> ? „(Anty)metafizyka bytu” oraz ontologia „pustki” i „nicości”	261
5.1.3. „Nicość” jako stwarzające „imię” Boga	269
5.1.4. „Monizm” Stwórcy i stworzenia na planie „Nicości”	272
5.2. Procesualny wymiar rzeczywistości	274
5.2.1. Anatomia procesualności bytu świata	277

5.2.2. Apoteoza „nieoczywistości” w obrazie adogmatycznego świata przyrody	285
5.3. Dzieje świata – „(bez)sens” historii	293
5.3.1. Aktualna rzeczywistość jako ahistoryczny protokół rozbieżności	294
5.3.1.1. Krzywe zwierciadło „rosyjskiej idei”	295
5.3.1.2. Dekonstrukcja metafizyki dziejów. Rozpacz „kluczem” historii	299
Podsumowanie rezultatów badawczych części drugiej – próba konstruktywnej krytyki	307
Zakończenie	315
Bibliografia	323
Summary	341
Резюме	345